

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (prvá komora)

z 10. júla 2012*

„Štátna pomoc — Výrobky z vlnitého obalu — Pomoc na výstavbu papierne — Usmernenia pre poskytovanie národnej regionálnej pomoci — Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú so spoločným trhom — Prípustnosť — Zákonnosť splnomocnenia udeleného právnickou osobou jej právnym zástupcom — Prijatie rozhodnutia na konci fázy predbežného preskúmania — Aktívna legitímácia — Procesné práva dotknutých strán — Závažné ťažkosti oprávňujúce začatie konania vo veci formálneho zisťovania — Uplatnenie voľnej úvahy Komisiou — Článok 87 ods. 3 písm. a) ES — Článok 88 ods. 2 a 3 ES — Článok 4 nariadenia (ES) č. 659/1999 — Článok 44 ods. 5 a 6 rokovacieho poriadku“

Vo veci T-304/08,

Smurfit Kappa Group plc, so sídlom v Dubline (Írsko), v zastúpení: T. Ottervanger a E. Henny, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: B. Martenczuk a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Propapier PM 2 GmbH, predtým Propapier PM2 GmbH & Co. KG, so sídlom v Eisenhüttenstadte (Nemecko), v zastúpení: H.-J. Niemeyer a C. Herrmann, advokáti,

vedľajší účastník konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2008) 1107 z 2. apríla 2008 vyhlasujúceho národnú regionálnu pomoc, ktorú majú nemecké orgány v úmysle poskytnúť Propapier PM2 na výstavbu papierenského závodu v Eisenhüttenstadte (oblasť Brandenburska-Nordost) (štátna pomoc N 582/2007 – Nemecko), za zlučiteľnú so spoločným trhom,

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora),

v zložení: predseda komory J. Azizi, sudcovia S. Frimodt Nielsen (spravodajca) a A. Popescu,

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 28. novembra 2011,

* Jazyk konania: angličtina.

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, Smurfit Kappa Group plc, je medzinárodnou spoločnosťou so sídlom v Írsku. Spoločnosť vykonáva činnosti v odvetví obalov, predovšetkým v Európe a Latinskej Amerike. Vyrába a predáva výrobky z vlnitého obalu (ďalej len „výrobky CCM“), archy z vlnitej a plochej lepenky, škatule z vlnitej a plochej lepenky, grafické a špeciálne lepenky. Spoločnosť tiež vykonáva recykláciu papiera.
- 2 Listom z 8. októbra 2007 nemecké orgány oznámili Európskej komisii svoj zámer poskytnúť spoločnosti Propapier PM2 GmbH & Co. KG investičnú dotáciu v hodnote 82 509 500 eur (alebo 72 154 700 eur v aktualizovanej hodnote) (ďalej len „predmetná pomoc“) na výstavbu papierne a generátorového agregátu v Eisenhüttenstadte, v oblasti severovýchodné Brandenbursko (Nemecko). Európska komisia zaregistrovala toto oznámenie pod číslom N 582/2007.
- 3 Papierne financovaná z predmetnej pomoci bola určená na výrobu dvoch druhov výrobkov CCM, t. j. jednak plochej lepenky s plošnou hmotnosťou do 150 g/m² a jednak špirál vyrobených z recyklovaných vlákien. Výstavba zariadenia mala prebiehať od decembra 2007 do prvej polovice roka 2010.
- 4 Dňa 9. novembra 2007 podala žalobkyňa na Komisiu dôvernú sťažnosť týkajúcu sa predmetnej pomoci.
- 5 Listom zo 7. decembra 2007 požiadala Komisia Spolkovú republiku Nemecko o doplňujúce informácie. Nemecké orgány odpovedali na túto žiadosť o informácie listom z 3. januára 2008.
- 6 Dňa 25. januára 2008 sa za prítomnosti zástupcov vedľajšieho účastníka konania uskutočnilo stretnutie medzi pracovníkmi Komisie a nemeckými orgánmi.
- 7 Dňa 29. januára 2008 zaregistrovala Komisia dve oficiálne sťažnosti, ktoré boli následne zaslané na pripomienkovanie Spolkovej republike Nemecko.
- 8 Listom z 1. februára 2008 adresovala Komisia Spolkovej republike Nemecko novú žiadosť o informácie.
- 9 Spolková republika Nemecko odpovedala na sťažnosti uvedené v bode 7 vyššie, ako aj na žiadosť o informácie uvedenú v bode 8 vyššie listami zo 6. a 14. februára 2008.
- 10 Dňa 20. februára 2008 bola na Komisiu podaná tretia oficiálna sťažnosť. Keďže spočívala na tých istých tvrdeniach ako dve predchádzajúce sťažnosti, nebola zaslaná členskému štátu.
- 11 Bez toho, aby bolo začaté konanie vo veci formálneho zisťovania upravené v článku 88 ods. 2 ES, prijala Komisia 2. apríla 2008 rozhodnutie K(2008) 1107 vyhlasujúce predmetnú pomoc za zlučiteľnú so spoločným trhom (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

- 12 V napadnutom rozhodnutí Komisia predovšetkým konštatovala, že predmetná pomoc nepresahuje strop stanovený v článku 68 usmernení pre národnú regionálnu pomoc na roky 2007 – 2013 (Ú. v. EÚ C 54, 2006, s. 13), ktorý znie takto:

„Ak celková výška pomoci zo všetkých zdrojov presiahne 75 % maximálnej výšky pomoci, ktorá by mohla byť na investíciu s oprávnenými výdavkami vo výške 100 miliónov EUR prijatá, uplatňujúci platný štandardný strop pomoci pre veľké podniky v rámci schválenej mapy regionálnej pomoci ku dňu, kedy má byť pomoc udelená a ak

- a) príjemca pomoci dosahuje na príslušnom trhu (príslušných trhoch) viac než 25 %-nú úroveň predaja dotknutého výrobku (dotknutých výrobkov) pred investíciou alebo úroveň prevyšujúcu 25 % dosiahne po investícii, alebo
- b) výrobná kapacita vytvorená v rámci projektu zodpovedá viac než 5 % trhu, pri použití údajov o zdanlivej spotrebe dotknutého výrobku, okrem prípadu, keď priemerná ročná miera rastu zjavnej spotreby za posledných päť rokov je vyššia než priemerná ročná miera rastu HDP Európskeho hospodárskeho priestoru,

Komisia schváli regionálnu investičnú pomoc až po podrobnom overení skutočnosti v rámci postupu ustanoveného v článku 88 ods. 2 Zmluvy, že pomoc je potrebná pre stimulujúceho účinku pre investíciu a že prínos opatrenia pomoci prevažuje vyplývajúce narušenie súťaže a vplyv na obchodovanie medzi členskými štátmi.“

- 13 V poznámke pod čiarou č. 63 patriacej k už citovanému odseku je uvedené, že pred nadobudnutím účinnosti týchto usmernení, t. j. pred 1. januárom 2007, Komisia zvažovala vypracovanie ďalších usmernení týkajúcich sa kritérií, ktoré zohľadní počas posúdenia, či bola pomoc nevyhnutná pre vznik stimulujúceho účinku investície a či prínos opatrenia pomoci prevažoval nad narušením hospodárskej súťaže a vplyvom na obchodovanie medzi členskými štátmi.
- 14 V odôvodneniach 119 a 120 napadnutého rozhodnutia Komisia zamietla tvrdenia vyplývajúce zo sťažností, ktoré jej boli predložené a ktorých predmetom bola daná pomoc (pozri body 4, 7 a 10 vyššie), a uviedla, že je viazaná usmerneniami, ktoré podľa jej názoru vylučujú možnosť začať konanie vo veci formálneho zisťovania v prípade, keď nebol presiahnutý strop stanovený v článku 68 týchto usmernení. Podľa Komisie rešpektovanie limitov podielov na trhu a zvyšovania výrobných kapacít zabezpečuje v tejto súvislosti každému dotovanému projektu jednak, že očakávané narušenia súťaže neprevážia predpokladané prínosy, a jednak, že pre regionálny rozvoj existuje dostatočná podpora.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 15 Žalobkyňa návrhom zapísaným do registra kancelárie Súdu prvého stupňa 5. augusta 2008 podala žalobu, ktorou sa začalo predmetné konanie.
- 16 Podaním doručeným do kancelárie Súdu prvého stupňa 12. decembra 2008 Propapier PM2 GmbH & Co. KG, ktorá sa počas tohto konania stala spoločnosťou Propapier PM 2 GmbH, požiadala o povolenie na vstup do tohto konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie. Uznesením z 21. apríla 2009 predseda tretej komory Súdu prvého stupňa povolil tento vstup vedľajšieho účastníka do konania.
- 17 Dňa 14. mája 2009 spochybnil vedľajší účastník konania úplnosť postúpeného spisu písomnej časti konania, ktorý mu bol poskytnutý. Listom z kancelárie Súdu prvého stupňa bol uistený, že mu bol poskytnutý úplný spis písomnej časti konania, a preto netrval na svojej námietke.

- 18 Keďže žalobkyňa požiadala, aby bolo s určitými časťami podania písomnej časti konania zaobchádzané ako s dôvernými, a teda aby neboli poskytnuté vedľajšiemu účastníkovi konania, proti čomu on namietal, predseda tretej komory Všeobecného súdu uznesením z 5. júla 2010 čiastočne vyhovel žiadostiam žalobkyne. Následne boli vedľajšiemu účastníkovi konania poskytnuté doplňujúce informácie a tento mohol doplniť svoje vyjadrenie.
- 19 Vzhľadom na skutočnosť, že došlo k zmene zloženia komôr Všeobecného súdu, pôvodne vymenovaný sudca spravodajca bol pridelený k prvej komore, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená. Vzhľadom na prekážku na strane jedného člena prvej komory určil predseda Všeobecného súdu podľa článku 32 ods. 3 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu ďalšieho sudcu na doplnenie komory.
- 20 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.
- 21 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 22 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,
 - zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.
- 23 Na základe správy predloženej sudcom spravodajcom rozhodol Všeobecný súd (prvá komora) o začatí ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania stanovených v článku 64 rokovacieho poriadku položil účastníkom konania písomné otázky.
- 24 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky položené Všeobecným súdom boli vypočuté na pojednávaní 28. novembra 2011.
- 25 Vzhľadom na dodržanie povinností upravených v článku 44 ods. 5 písm. a) rokovacieho poriadku upustila počas pojednávania Komisia a vedľajší účastník konania od možnosti namietat prípustnosť žaloby, čo bolo zaznamenané do zápisnice z pojednávania.
- 26 Všeobecný súd poskytol na pojednávaní žalobkyňi možnosť predložiť v lehote troch týždňov odo dňa oznámenia zápisnice z pojednávania všetky dôkazy, ktoré pokladá za dôležité, na preukázanie zákonnosti splnomocnenia udeleného jej právnym zástupcom.
- 27 Dokumenty predložené žalobkyňou v lehote, ktorá jej bola určená, boli zaslané Komisii a vedľajšiemu účastníkovi konania na vyjadrenie. Po obdržaní týchto vyjadrení ukončil 25. januára 2012 Všeobecný súd ústnu časť konania.

Právny stav

O prípustnosti

- 28 Komisia a vedľajší účastník konania namietajú prípustnosť žaloby vzhľadom na požiadavky uvedené v článku 44 ods. 5 písm. b) rokovacieho poriadku. Komisia tiež namieta voči aktívnej legitimácii žalobkyne pri napadnutom rozhodnutí.

O zákonnosti splnomocnenia udeleného žalobkyňou jej právnym zástupcom

- 29 V zmysle článku 44 ods. 5 písm. b) rokovacieho poriadku ak je navrhovateľ právnickou osobou podľa súkromného práva, musí k návrhu priložiť doklad o tom, že splnomocnenie udelené jej advokátovi bolo vystavené osobou na to oprávnenou. Podľa článku 44 ods. 6 rokovacieho poriadku ak návrh nespĺňa uvedenú náležitosť, tajomník určí navrhovateľovi primeranú lehotu na odstránenie väd návrhu alebo na predloženie vyššie uvedených listín. Ak v určenej lehote nedôjde k odstráneniu väd návrhu alebo predloženiu požadovaných listín, Všeobecný súd rozhodne, či nesplnenie formálnych náležitostí má za následok neprípustnosť návrhu na konanie.
- 30 Z týchto ustanovení vyplýva, že tajomník Všeobecného súdu je povinný vyzvať právnickú osobu podľa súkromného práva na odstránenie väd návrhu v prípade, ak si táto nespĺnila svoju povinnosť predložiť dôkaz o zákonnosti splnomocnenia udeleného jej právnym zástupcom a že iba v prípade, ak navrhovateľ v lehote, ktorá mu bola určená, neuposlúchne výzvu tajomníka, Všeobecný súd má právomoc vyhlásiť jeho návrh za neprípustný.
- 31 Uvedený návrh bol podaný v mene žalobkyne 5. augusta 2008 T. Ottervangerom a E. Hennym, advokátmi advokátskej komory v Amsterdame (Holandsko). Žalobkyňa k danej žalobe pripojila splnomocnenie, ktoré poveruje uvedených právnych zástupcov podať tento návrh. Toto splnomocnenie bolo vypracované M. O’Riordanom, ktorý konal v postavení generálneho tajomníka skupiny.
- 32 Podľa článku 44 ods. 6 rokovacieho poriadku určí tajomník navrhovateľovi lehotu na predloženie dôkazu, že splnomocniteľ bol oprávnený na udelenie splnomocnenia v mene spoločnosti. V takto určenej lehote žalobkyňa predložila druhé splnomocnenie z 28. augusta 2008 vypracované G. McGannom konajúcim v postavení správcu, pričom však naďalej zastávala názor, že generálny tajomník skupiny bol oprávnený v zmysle írskeho práva udeliť právnym zástupcom splnomocnenie konať na účet spoločnosti pred súdom.
- 33 Keďže vedľajší účastník konania a Komisia namietali tak voči právomoci G. O’Riordana, ako aj voči právomoci M. McGanna, žalobkyňa pred ukončením ústnej časti konania predložila uznesenie prijaté 8. decembra 2011, prostredníctvom ktorého správna rada spoločnosti potvrdila, že M. McGann, ako generálny riaditeľ a jeden zo správcov spoločnosti, bol oprávnený udeliť druhé splnomocnenie.
- 34 Po prvé vedľajší účastník konania namieta v prípade nesplnenia povinnosti upravenej v článku 44 ods. 5 písm. b) rokovacieho poriadku voči možnosti odstrániť vady návrhu konania. Toto tvrdenie môže byť len vylúčené, keďže možnosť odstrániť vady je stanovená v článku 44 ods. 6 uvedeného rokovacieho poriadku, ktorý uvádza, že tajomník určí lehotu na odstránenie väd návrhu a že ak v určenej lehote nedôjde k odstráneniu väd návrhu, Všeobecný súd musí posúdiť, či táto okolnosť má za následok neprípustnosť návrhu (pozri bod 29 vyššie).
- 35 V danom prípade, tak ako je to uvedené v bode 32 vyššie, žalobkyňa v lehote, ktorú jej určil tajomník Všeobecného súdu, predložila druhé splnomocnenie. Preto je po druhé potrebné preskúmať, či druhé splnomocnenie spĺňa požiadavky vyplývajúce z článku 44 ods. 5 písm. b) rokovacieho poriadku.

- 36 V tejto súvislosti Komisia a vedľajší účastník konania uvádzajú, že články 66 až 68 stanov, ktoré boli pripojené k uzneseniu odstraňujúcemu vady návrhu a voči ktorým už Komisia a vedľajší účastník konania nenamietajú, že ide o stanovy žalobkyne, uvádzajú, že rozhodnutie obrátiť sa na súd a udeliť v mene spoločnosti splnomocnenie právnym zástupcom vyplýva z kolektívnych právomocí správnej rady a táto ich môže postúpiť jednému alebo viacerým správcom. Komisia a vedľajší účastník konania následne uvádzajú, že žalobkyňa porušila povinnosť uvedenú v článku 44 ods. 5 písm. b) rokovacieho poriadku, keď nepreukázala existenciu uznesenia správnej rady, ktoré splnomocnilo T. Ottervangera a E. Hennyho na podanie návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia, alebo uznesenia udeľujúceho takúto právomoc M. McGannovi.
- 37 Hoci si Všeobecný súd nemôže byť istý, či mal M. McGann právo udeliť druhé splnomocnenie, keďže žalobkyňa nepredložila predchádzajúce uznesenie správnej rady spoločnosti, prostredníctvom ktorého bolo rozhodnuté o podaní uvedeného návrhu alebo o postúpení právomoci M. McGannovi na rozhodnutie o podaní na súd, je v každom prípade potrebné konštatovať, že správna rada uznesením z 8. decembra 2011 potvrdila, že M. McGann, generálny riaditeľ a správca spoločnosti, je v tejto súvislosti oprávnený (pozri bod 33 vyššie).
- 38 Hoci je tiež pravda, tak ako to uvádza vedľajší účastník konania, že potvrdenie bolo predložené po viac ako troch rokoch od podania tejto žaloby a že je možné, že zloženie správnej rady spoločnosti bolo odo dňa vystavenia druhého splnomocnenia zmenené, neexistuje naopak žiadna pochybnosť týkajúca sa úmyslu žalobkyne, ktorá je voči tretím osobám právne zaviazaná uzneseniami svojej správnej rady, pokračovať v uvedenom konaní.
- 39 Námieta nepochybne vznesená vedľajším účastníkom konania a Komisiou a založená na skutočnosti, že žalobkyňa nespĺnila povinnosti vyplývajúce z článku 44 ods. 5 písm. b) rokovacieho poriadku, tak musí byť zamietnutá (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok Súdneho dvora z 11. mája 1989, Maurissen a Union syndicale/Dvor audítorov, 193/87 a 194/87, Zb. s. 1045, body 33 a 34).

O aktívnej legitimácii žalobkyne

- 40 Komisia, ktorú podporuje vedľajší účastník konania, uvádza, že hoci je žalobkyňa dotknutou osobou, nie je osobne dotknutá napadnutým rozhodnutím. Z toho vyplýva, že nie je oprávnená spochybňovať dôvodnosť posúdení týkajúcich sa zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom a nachádzajúcich sa v napadnutom rozhodnutí. Všetky tvrdenia uvedené v žalobe sa však snažia spochybniť dôvodnosť posúdenia týkajúceho sa zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom a neuvádzajú, že boli porušené procesné práva, ktoré žalobkyňa vyvodzuje z článku 88 ods. 2 ES.
- 41 Navyše Komisia uvádza, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého dĺžka správneho konania poukazuje na vážne problémy, ktoré mali nevyhnutne viesť k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania upravenému v článku 88 ods. 2 ES, sa nachádza prvýkrát až v replike a je z tohto dôvodu tiež neprípustné. Z toho vyplýva, že žiadny zo žalobných dôvodov nie je prípustný.
- 42 Na úvod je potrebné uviesť, že napriek tomu, že článok 263 ZFEÚ vstúpil do platnosti v priebehu konania na tomto stupni, teda 1. decembra 2009, musí byť otázka prípustnosti návrhu na zrušenie napadnutého rozhodnutia rozhodnutá len na základe článku 230 štvrtého odseku ES (pozri v tomto zmysle uznesenie Všeobecného súdu zo 7. septembra 2010, Norilsk Nickel Harjalvalta a Umicore/Komisia, T-532/08, Zb. s. II-3959, body 68 až 75, a Etimine a Etiproducts/Komisia, T-539/08, Zb. s. II-4017, body 74 až 81), čo účastníci konania nespochybnili.
- 43 V súlade s článkom 230 štvrtým odsekom ES môže fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti rozhodnutiu adresovanému inej osobe len vtedy, ak sa jej toto rozhodnutie priamo a osobne dotýka.

- 44 Podľa ustálenej judikatúry môžu iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne dotýka, iba vtedy, keď sa ich dotýka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe, a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je takéto rozhodnutie určené (rozsudky Súdneho dvora z 15. júla 1963 Plaumann/Komisia, 25/62, Zb. s. 197, 223; z 19. mája 1993, Cook/Komisia, C-198/91, Zb. s. I-2487, bod 20; z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb. s. I-3203, bod 14; z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Zb. s. I-10737, bod 33, a z 11. septembra 2008, Nemecko a i./Kronofrance, C-75/05 P a C-80/05 P, Zb. s. I-6619, bod 36).
- 45 Keďže sa prejednávane odvolanie týka rozhodnutia Komisie vo veci štátnej pomoci, je namieste zdôrazniť, že v rámci konania o preskúmaní pomoci treba rozlišovať medzi predbežnou fázou zisťovania pomoci podľa článku 88 ods. 3 ES, ktorá slúži len na to, aby si Komisia mohla urobiť prvý názor o čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti predmetnej pomoci, a fázou zisťovania pomoci podľa článku 88 ods. 2 ES. Len v tejto fáze, ktorá má Komisii umožniť získať úplné informácie o všetkých údajoch veci, upravuje Zmluva povinnosť Komisie poskytnúť účastníkom možnosť predložiť svoje pripomienky (pozri v tomto zmysle rozsudok Nemecko a i./Kronofrance, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 37 a tam citovanú judikatúru).
- 46 Z uvedeného vyplýva, že ak Komisia konštatovala bez začatia zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES rozhodnutím založeným na článku 88 ods. 3 ES, že pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, osoby, v ktorých prospech je táto procesná záruka stanovená, môžu presadiť jej dodržanie, len keď majú možnosť toto rozhodnutie napadnúť na súde Únie. Z týchto dôvodov vyhlasuje súd Spoločenstva žalobu o zrušenie takéhoto rozhodnutia podanú dotknutou osobou v zmysle článku 88 ods. 2 ES za prípustnú, keď chce žalobca podaním žaloby zachovať svoje procesné práva, ktoré má podľa posledného uvedeného ustanovenia (pozri rozsudok Nemecko a i./Kronofrance, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 38 a tam citovanú judikatúru).
- 47 Podľa článku 1 písm. h) nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) dotknutými osobami v zmysle článku 88 ods. 2 ES sú predovšetkým akékoľvek osoby, podnikatelia alebo združenia podnikateľov, ktorých záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci, t. j. najmä konkurenčné podniky príjemcu tejto pomoci. Podľa judikatúry ide inými slovami o neurčitý okruh osôb (rozsudok Súdneho dvora z 24. mája 2011, Komisia/Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, Zb. s. I-4441, bod 63; pozrie tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 14. novembra 1984, Intermills/Komisia, 323/82, Zb. s. 3809, bod 16).
- 48 Ak však žalobca spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia, ktorým bola posúdená zlučiteľnosť pomoci so spoločným trhom, samotná skutočnosť, že sa môže považovať za „dotknutú osobu“ v zmysle článku 88 ods. 2 ES, nemôže stačiť na uznanie prípustnosti žaloby. Žalobca teda musí dokázať, že má osobitné postavenie v zmysle rozsudku Plaumann/Komisia, už citovaného v bode 44 vyššie. Je to tak najmä v prípade, že žalobcovo postavenie na trhu je podstatne dotknuté pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia (pozri rozsudok Nemecko a i./Kronofrance, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 40 a tam citovanú judikatúru).
- 49 Pokiaľ ide o podmienku týkajúcu sa podstatného ovplyvnenia postavenia žalobkyne na dotknutom trhu, samotná okolnosť, že nejaký akt môže mať určitý vplyv na súťažné vzťahy na relevantnom trhu a že dotknutý podnik sa nachádza v súťažnom vzťahu s podnikom, ktorý mal z tohto aktu prospech, nemôže stačiť. Podnik sa teda nemôže odvolávať iba na svoje postavenie ako konkurenta vo vzťahu k podniku príjemcovi, ale okrem toho musí preukázať, že sa nachádza v situácii, ktorá ho individualizuje obdobným spôsobom ako adresáta rozhodnutia (rozsudku Súdneho dvora z 22. novembra 2007, Španielsko/Lenzing, C-525/04 P, Zb. s. I-9947, body 32 a 33, a z 22. decembra 2008, British Aggregates/Komisia, C-487/06 P, Zb. s. I-10515, body 47 a 48).

- 50 Nakoniec v súlade s ustálenou judikatúrou súdu Únie neprislúcha vykladať návrh spochybňujúci výlučne dôvodnosť rozhodnutia o posúdení zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom v tom zmysle, že v skutočnosti má za cieľ chrániť procesné práva, ktoré žalobkyni vyplývajú z článku 88 ods. 2 ES, pokiaľ táto výslovné neuviedla žalobný dôvod sledujúci tento cieľ. V takom prípade by výklad žalobných dôvodov v skutočnosti viedol k prekvalifikovaniu predmetu žaloby (rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný v bode 47 vyššie, bod 55; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 29. novembra 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall a i./Komisia, C-176/06 P, neuvverejnený v Zbierke, bod 25).
- 51 Dôsledkom takéhoto obmedzenia právomoci vykladať žalobné dôvody návrhu nie je skutočnosť, že súd Únie nemôže preskúmať vecné tvrdenia predložené žalobkyňou na preverenie, či sú schopné preukázať dôvodnosť žalobného dôvodu, ktorý výslovné uvádza existenciu vážnych ťažkostí odôvodňujúcich začatie konania stanoveného v článku 88 ods. 2 ES (rozsudok Komisia/Kronoply a Kronotex, už citovaný v bode 47 vyššie, bod 56).
- 52 Pokiaľ sa totiž žalobca domáha zrušenia rozhodnutia o nevznesení námietok, v podstate napáda skutočnosť, že rozhodnutie vydané Komisiou v súvislosti s dotknutou pomocou bolo prijaté bez toho, aby táto inštitúcia začala konanie vo veci formálneho zisťovania, čím porušila jeho procesné práva. Na to, aby žalobca uspel so svojím návrhom na zrušenie, môže uvádzať akékoľvek žalobné dôvody, ktorými možno preukázať, že posúdenie informácií a skutočností, ktoré mala Komisia k dispozícii v priebehu predbežného skúmania oznámeného opatrenia, museli vyvolať pochybnosti o jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom. Použitie takýchto tvrdení preto nemôže mať za následok zmenu predmetu žaloby ani podmienok prípustnosti. Naopak, existencia pochybností o tejto zlučiteľnosti je práve dôkazom, ktorý je potrebné predložiť, aby sa preukázalo, že Komisia bola povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania stanovené v článku 88 ods. 2 ES, ako aj v článku 6 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 (pozri rozsudok Súdneho dvora z 27. októbra 2011, Rakúsko/Scheucher-Fleisch a i., C-47/10 P, Zb. s. I-10707, bod 50 a tam citovanú judikatúru).
- 53 Vzhľadom na tieto zásady je potrebné skúmať procesnú situáciu žalobkyne.
- 54 V tejto súvislosti je na úvod potrebné spresniť, že žalobkyňa je dotknutou osobou v zmysle článku 88 ods. 2 ES, na čom sa zhodli aj Komisia a vedľajší účastník konania. Žalobkyňa totiž uvádza, bez toho aby jej Komisia, vedľajší účastník konania alebo písomnosti spisu odporovali, že je priamym konkurentom vedľajšieho účastníka konania. Účastníci konania si naopak odporujú v otázke, či je žalobkyňa osobne dotknutá napadnutým rozhodnutím a či je z tohto dôvodu a nezávisle od zachovania svojich procesných práv oprávnená spochybňovať dôvodnosť posúdenia o zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom, ktoré sa nachádza v napadnutom rozhodnutí.
- 55 Hoci žalobkyňa predložila dostatok dôkazov o možnom vplyve predmetnej pomoci na jej situáciu v oblasti hospodárskej súťaže, napriek tomu nepreukázala, že jej postavenie na trhu bolo podstatne ovplyvnené v zmysle judikatúry uvedenej v bodoch 48 a 49 vyššie.
- 56 Po prvé žalobkyňa využila svoju účasť na správnom konaní na podanie dôvernej sťažnosti po oznámení o predmetnej pomoci. Účasť podniku na fáze predbežného preskúmania upraveného v článku 4 nariadenia č. 659/1999 však nepreukazuje, či je podnik na základe svojho postavenia autora sťažnosti osobne dotknutý rozhodnutím prijatým po skončení tohto konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 9. júla 2009, 3F/Komisia, C-319/07 P, Zb. s. I-5963, body 94 a 95).
- 57 Po druhé žalobkyňa uvádza, že trh výrobkov CCM je zjednotený a že každá štátna pomoc poskytnutá jednému výrobcovi má vplyv na všetkých konkurentov v Európskom hospodárskom priestore (EHP). Z informácií poskytnutých v dôvernej sťažnosti žalobkyňou však vyplýva, že odvetvie výrobkov CCM v EHP združuje okolo 130 spoločností. Tvrdenie žalobkyne tak zdôrazňuje skutočnosť, že poskytnutá

pomoc má vplyv na konkurenčné vzťahy medzi ekonomickými subjektmi, ale nepostačuje na preukázanie, že konkurenčné postavenie žalobkyne utrpí podstatnú ujmu pri odlíšení od ostatných ekonomických subjektov.

- 58 Po tretie žalobkyňa uvádza, že predmetná pomoc umožní výstavbu najväčšej továrne na výroby CCM v Európe a že prevádzka tohto zariadenia bude mať nevyhnutne podstatný vplyv na hladinu cien. Toto tvrdenie, voči ktorému vedľajší účastník konania namieta rovnako ako voči tomu predchádzajúcemu, v každom prípade nepostačuje na preukázanie, že žalobkyňa je osobne dotknutá napadnutým rozhodnutím vzhľadom na skutočnosť, že tvrdenie sa neopiera o žiadnu osobitosť v postavení žalobkyne, ktorá by mohla preukázať, že táto bude otvorením továrne ovplyvnená v rozsahu jej rozlíšenia od všetkých ostatných konkurentov vedľajšieho účastníka konania.
- 59 Po štvrté žalobkyňa uvádza, že trh s výrobkami CCM je poznačený štrukturálnou nerovnováhou, ktorá je charakteristická nadmernou výrobnou kapacitou a že samotná žalobkyňa bola prinútená zatvoriť viaceré vlastné zariadenia. Zatvorenie zariadení sa však, tak ako to uviedol vedľajší účastník konania a Komisia, môže vysvetliť skutočnosťou, že žalobkyňa prijala samostatné rozhodnutia riadenia ako prispôsobenie existujúcich zariadení technickému pokroku alebo racionalizáciu svojich výrobných systémov, pričom žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že nezavrela svoje zariadenia z dôvodu ich zastaranosti. V každom prípade, ak by sa aj predpokladalo, že žalobkyňa bola nútená znížiť výrobnú kapacitu z dôvodu štrukturálnej nerovnováhy medzi ponukou a dopytom po výrobkoch CCM, daná skutočnosť nebola zapríčinená zariadením dotovaným predmetnou pomocou a samotná sa nepodieľa na rozlíšení žalobkyne od ostatných konkurentov vedľajšieho účastníka konania (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. novembra 2009, Scheucher-Fleisch a i./Komisia, T-375/04, Zb. s. II-4155, body 59 a 60).
- 60 Nakoniec po piate tvrdenie, podľa ktorého žalobkyňa vlastní šesť prevádzok v okruhu 800 až 1 000 km od zariadenia dotovaného predmetnou pomocou a stane sa tak hlavným priamym konkurentom vedľajšieho účastníka konania, sa na prvý pohľad javí ako protikladné s druhým tvrdením, podľa ktorého trh výrobkov CCM je plne konkurencieschopný a zjednotený, pričom každá pomoc poskytnutá jednému výrobcovi nevyhnutne ovplyvní hladinu cien všetkých konkurentov v EHP. V každom prípade samotná skutočnosť, že žalobkyňa vlastní šesť prevádzok v blízkosti dotovaného zariadenia a že predmetná pomoc umožní vedľajšiemu účastníkovi konania zvýšiť produkciu výrobkov CCM približne na milión ton ročne, keď na porovnanie produkcia žalobkyne v týchto šiestich prevádzkach dosahuje ročný objem približne [dôverné]¹, neumožňuje dôjsť k záveru, že postavenie žalobkyne na trhu je podstatne ovplyvnené. Vedľajší účastník konania totiž bez toho, aby mu bolo odporované, uvádza, že žalobkyňa nie je jeho priamym konkurentom, že on a žalobkyňa majú odbyťiská zamerané na zemepisne odlišné trhy a že za predpokladu, že by kritérium zemepisnej blízkosti zariadení bolo považované za najrelevantnejšie, iní konkurenti ako žalobkyňa vlastnia svoje zariadenia bližšie k tomu, ktoré má byť postavené v Eisenhüttenstade.
- 61 Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nepreukázala, že jej postavenie na trhu utrpí vďaka predmetnej pomoci podstatnú ujmu. Za týchto podmienok je žalobkyňa vo svojom postavení dotknutej osoby oprávnená iba na ochranu svojich procesných práv, ktoré jej vyplývajú z článku 88 ods. 2 ES, a na napadnutie odmietnutia Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania, pričom nie je oprávnená spochybňovať dôvodnosť posúdení, na základe ktorých prišla Komisia k záveru, že predmetná pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom. Keďže Komisia a vedľajší účastník konania uvádzajú, že žiadny zo žalobných dôvodov podaného návrhu sa netýka zachovania procesných práv dotknutej osoby, je potrebné skúmať ich povahu.

1 — Údaje sa považujú za dôverné.

- 62 V zmysle judikatúry uvedenej v bodoch 50 až 52 vyššie skutočnosť, že žalobkyňa nepreukázala, že jej postavenie na trhu bude podstatne ovplyvnené predmetnou pomocou, nepredstavuje prekážku pri preukázaní, že Komisia mala pochybnosti o zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom odôvodňujúce začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES, pričom žalobkyňa predložila tvrdenia týkajúce sa dôvodnosti posúdenia Komisie, samozrejme s tým, že najmenej jeden zo žalobných dôvodov návrhu bol založený na porušení povinnosti začať konanie vo veci formálneho zisťovania, ktorého sa dopustila Komisia. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Komisia je povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania najmä vtedy, ak má s prihliadnutím na informácie získané počas predbežného preskúmania naďalej vážne ťažkosti pri posúdení posudzovaného opatrenia. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní konštatuje, že protiprávne opatrenie vzbudzuje pochybnosti o jeho zlučiteľnosti so spoločným trhom, táto povinnosť vyplýva priamo z článku 88 ods. 3 ES, tak ako ho vykladá judikatúra, ako aj z článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 (rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia, T-289/03, Zb. s. II-81, bod 328).
- 63 Žalobkyňa však na úvod uvádza, že namieta voči skutočnosti, že Komisia bola presvedčená o tom, že môže prijať kladné rozhodnutie bez začatia konania vo veci formálneho zisťovania. Predovšetkým sa domnieva, že Komisia sa pri zamietnutí konkrétneho posúdenia predmetných vplyvov nemala odvolávať na strop, ktorý stanovila v usmerneniach pre národnú regionálnu pomoc. Táto rovnováha účinkov vyvolaných sporným opatrením by si vyžadovala začatie konania vo veci formálneho zisťovania, ktoré je upravené v článku 88 ods. 2 ES. Navyše žalobkyňa uvádza, že absencia začatia konania vo veci formálneho zisťovania jej zabránila vykonávať jej procesné práva.
- 64 V tejto súvislosti je prvý žalobný dôvod založený na porušení povinnosti začať konanie vo veci formálneho zisťovania, ktorá bola v danom prípade uložená Komisii, a tým na porušení článku 88 ods. 2 ES a článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999.
- 65 Najmenej jeden zo žalobných dôvodov návrhu sa tak výslovne týka zachovania procesných práv žalobkyne. Za týchto podmienok a v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia a vedľajší účastník konania, tvrdenia žalobkyne napriek tomu, že sa týkajú dôvodnosti posúdenia zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom, musia byť preskúmané v rozsahu, v akom môžu preukázať, že Komisii sa nepodarilo prekonať vážne ťažkosti, s ktorými bola konfrontovaná počas fázy predbežného preskúmania (pozri bod 52 vyššie). Z toho vyplýva, že námietka neprípustnosti podaná Komisiou nemôže byť prijatá v celom rozsahu návrhu, ale že prípustnosť dôvodov uvedených žalobkyňou, ako aj tvrdení uvedených v rámci týchto žalobných dôvodov, musí byť skúmaná samostatne od prípadu k prípadu.

O veci samej

- 66 Prvý žalobný dôvod návrhu je založený na porušení povinnosti začať konanie vo veci formálneho zisťovania, ktorá bola v danom prípade uložená Komisii, a tým na porušení článku 88 ods. 2 ES a článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999. Hoci daný žalobný dôvod nebol formálne rozdelený na dve časti, obsahuje dve odlišné tvrdenia. Jednak žalobkyňa v podstate vytýka Komisii nesprávne právne posúdenie, keď z článku 68 usmernení vyvodila, že ak strop v nich uvedený nebol presiahnutý, musí prijať záver o zlučiteľnosti predmetnej pomoci a nie je povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania. Jednak žalobkyňa uvádza viaceré tvrdenia preukazujúce, že Komisia bola pri posúdení kritérií upravených v článku 68 usmernení konfrontovaná s problémami, ktoré by ju oprávňovali začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

O prípustnosti prvého žalobného dôvodu

- 67 Komisia namieta voči prípustnosti prvého žalobného dôvodu vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa sa v ňom odvoláva na tvrdenia, ktoré spochybňujú dôvodnosť posúdení uvedených v napadnutom rozhodnutí.

- 68 Je však potrebné pripomenúť, že žalobkyňa vo svojom postavení dotknutej osoby je oprávnená uviesť, že Komisia mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania. Na tento účel je žalobkyňa tiež oprávnená predložiť na podporu tohto žalobného dôvodu tvrdenia, ktoré preukazujú, že posúdenie informácií alebo dôkazov, ktorými Komisia disponovala v rámci fázy predbežného zisťovania predmetnej pomoci, malo vyvolať pochybnosti o jej zlučiteľnosti so spoločným trhom (pozri v tomto zmysle rozsudok Rakúsko/Scheucher-Fleisch a i., už citovaný v bode 52 vyššie, bod 50).
- 69 Je však nutné pripomenúť, že v napadnutom rozhodnutí Komisia prisúdila rozhodujúcu silu pri posúdení zlučiteľnosti predmetnej pomoci skutočnosti, že nebol presiahnutý strop upravený v článku 68 usmernení.
- 70 Z toho vyplýva, že žalobkyňa je oprávnená na ochranu svojich procesných práv namietat nesprávnosť právneho posúdenia, ktorého sa podľa jej názoru dopustila Komisia, keď prišla k záveru, že predmetná pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom na základe skutočnosti, že nebol presiahnutý strop upravený v článku 68 usmernení, pričom je tiež oprávnená spochybnit posúdenie skutkového stavu, ktoré umožnilo Komisii nadobudnúť istotu, že v danom prípade tento strop nebol dosiahnutý.
- 71 Komisia naopak odôvodnene uvádza, že tvrdenie, prvýkrát uvedené v replike a založené na dĺžke fázy predbežného zisťovania, predstavuje nový prvok a nemôže byť pripojené k tvrdeniu uvedenému v žalobe. Z toho vyplýva, že toto tvrdenie nie je prípustné v zmysle článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, v zmysle ktorého je uvádzanie nových žalobných dôvodov prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania.
- 72 Z toho vyplýva, že námietka neprípustnosti, ktorú podala Komisia proti prvému žalobnému dôvodu, musí byť zamietnutá okrem tvrdenia založeného na dĺžke fázy predbežného konania.

O dôvodnosti prvého žalobného dôvodu

- 73 V rámci prvého žalobného dôvodu žalobkyňa uvádza, že z článku 88 ods. 2 ES a článku 4 ods. 4 nariadenia č. 659/1999 vyplýva, že Komisia je povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania, pokiaľ sa v rámci predbežného preskúmania podľa článku 88 ods. 3 ES nezbaví všetkých pochybností týkajúcich sa zlučiteľnosti štátnej pomoci so spoločným trhom. Podľa jej názoru však zlučiteľnosť sporného opatrenia so spoločným trhom nie je zjavná a niektoré ťažkosti pri posúdení mohli viesť Komisiu k začatiu konania vo veci formálneho zisťovania, ktoré predstavuje podrobnejšie preskúmanie a širšie prešetrenie informácií, ktoré sa ukázali ako nevyhnutné.
- 74 Komisia sa predovšetkým mohla dopustiť nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodla jednak, že okolnosť, že nebol presiahnutý strop upravený v článku 68 usmernení, jej bráni vykonať podrobnejšie preskúmanie zlučiteľnosti predmetného opatrenia so spoločným trhom, a jednak, že je týmto nesprávnym výkladom daného ustanovenia viazaná.
- 75 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že v zmysle článku 88 ods. 3 ES Komisia uskutoční predbežné zisťovanie štátnej pomoci, ktorého cieľom je umožniť jej, aby vyjadrila svoje prvé stanovisko k čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti dotknutej pomoci so spoločným trhom. Konanie vo veci formálneho zisťovania upravené článkom 88 ods. 2 ES má za cieľ chrániť práva tretích dotknutých osôb a musí navyše Komisii umožniť dostatočne sa oboznámiť so všetkými údajmi týkajúcimi sa danej veci predtým, ako prijme rozhodnutie, a to najmä prijatím pripomienok od tretích dotknutých osôb a členských štátov. Napriek tomu, že Komisia je viazaná rozhodnúť o začatí tohto konania, disponuje určitou mierou voľnej úvahy pri vyhľadávaní a prieskume okolností daného prípadu s cieľom určiť, či tieto okolnosti predstavujú vážne ťažkosti. Komisia môže v súlade s účelom článku 88 ods. 3 ES a povinnosťou riadnej správy vecí verejných, ktorými je viazaná, viesť rokovania s členským štátom, ktorý oznámil pomoc, alebo s tretími osobami, s cieľom prekonať počas predbežného konania

prípadné ťažkosti, s ktorými sa stretla (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 10. februára 2009, Deutsche Post a DHL International/Komisia, T-388/03, Zb. s. II-199, bod 87 a tam citovanú judikatúru).

- 76 V zmysle ustálenej judikatúry konanie upravené v článku 88 ods. 2 ES je nevyhnutné, akonáhle má Komisia vážne ťažkosti pri posudzovaní, či pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom (pozri rozsudok Deutsche Post a DHL International/Komisia, už citovaný v bode 75 vyššie, bod 88 a tam citovanú judikatúru).
- 77 Zhodnotenie toho, či si ťažkosti, s ktorými sa stretla pri skúmaní zlučiteľnosti pomoci, vyžadujú začatie tohto konania, prináleží Komisii. Toto posúdenie musí spĺňať tri požiadavky (pozri rozsudok Deutsche Post a DHL International/Komisia, už citovaný v bode 75 vyššie, bod 89 a tam citovanú judikatúru).
- 78 Po prvé článok 88 ES ohraničuje právomoc Komisie vyjadriť sa k zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom na konci konania vo veci predbežného zisťovania iba vo vzťahu k opatreniam, ktoré nepredstavujú vážne ťažkosti. Toto kritérium je výlučnej povahy. Komisia preto nemôže odmietnuť začať konanie vo veci formálneho zisťovania, dovoľávajúc sa iných okolností, akými sú záujem tretích osôb, hospodárnosť konania alebo akýkoľvek iný administratívny alebo politický dôvod (pozri rozsudok Deutsche Post a DHL International/Komisia, už citovaný v bode 75 vyššie, bod 90 a tam citovanú judikatúru).
- 79 Po druhé, pokiaľ sa Komisia stretne s vážnymi ťažkosťami, je povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania, pričom v tomto ohľade nedisponuje diskrečnou právomocou (rozsudok Deutsche Post a DHL International/Komisia, už citovaný v bode 75 vyššie, bod 91).
- 80 Po tretie pojem vážne ťažkosti je objektívnej povahy. Existencia takýchto ťažkostí musí byť skúmaná tak vo vzťahu k okolnostiam prijatia napadnutého aktu, ako aj vo vzťahu k jeho obsahu, a to objektívnym spôsobom, dajúc do vzťahu odôvodnenia rozhodnutia s informáciami, ktorými Komisia mohla disponovať v čase, keď sa vyjadrovala k zlučiteľnosti sporných pomoci so spoločným trhom. Z toho vyplýva, že preskúmanie zákonnosti vykonané Všeobecným súdom, týkajúce sa existencie vážnych ťažkostí, svojou povahou prekračuje rámec hľadania zjavne nesprávneho posúdenia (pozri v tomto zmysle rozsudok Deutsche Post a DHL International/Komisia, už citovaný v bode 75 vyššie, bod 92 a tam citovanú judikatúru).
- 81 Z judikatúry tiež vyplýva, že nedostatočnosť alebo neúplnosť zisťovania uskutočneného Komisiou v rámci konania vo veci predbežného zisťovania je indíciou existencie vážnych ťažkostí (pozri rozsudok Deutsche Post a DHL International/Komisia, už citovaný v bode 75 vyššie, bod 95 a tam citovanú judikatúru).
- 82 V prípade ak Komisia v súvislosti s výnimkou upravenou v článku 87 ods. 3 písm. a) ES posudzuje zlučiteľnosť štátnej pomoci so spoločným trhom, musí vziať do úvahy záujmy Spoločenstva a nemôže sa zdržať vykonania posúdenia vplyvu týchto opatrení na predmetný trh alebo trhy v celom EHP. V takomto prípade je Komisia nielen povinná preveriť, či sa dané opatrenia účinne spolupodieľajú na ekonomickom rozvoji predmetných regiónov, ale je tiež povinná posúdiť vplyv tejto pomoci na obchodovanie medzi členskými štátmi a predovšetkým jej dôsledky pre dané odvetvie, ktoré môžu vzniknúť na úrovni Spoločenstva (rozsudok Súdneho dvora z 19. septembra 2002, Španielsko/Komisia, C-113/00, Zb. s. I-7601, bod 67).
- 83 Komisia pri uplatňovaní článku 87 ods. 3 ES disponuje širokou mierou voľnej úvahy, ktorej výkon zahŕňa komplexné hodnotenia ekonomického a sociálneho charakteru, ktoré musia byť vykonávané v kontexte Spoločenstva. Za týchto okolností sa súdne preskúmanie tohto posúdenia obmedzuje na overenie dodržiavania procesných noriem a odôvodnenia, ako aj na preskúmanie hmotnej presnosti

zistených skutkových okolností a neexistencie nesprávneho právneho posúdenia, zjavného nesprávneho posúdenia skutkových okolností alebo zneužitia právomoci (pozri rozsudok Nemecko a i./Kronofrance, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 59 a tam citovanú judikatúru).

- 84 Komisia sa však prijatím takýchto pravidiel postupu a zverejnením, že ich odteraz bude uplatňovať na príslušné prípady, sama obmedzuje pri výkone svojej voľnej úvahy a nemôže sa od týchto pravidiel odchýliť bez toho, aby nebola prípadne sankcionovaná z dôvodu porušenia všeobecných právnych zásad, akými sú zásada rovnosti zaobchádzania alebo zásada ochrany legitímnej dôvery, okrem prípadov, keď by v súvislosti s rovnakými zásadami uviedla dôvody oprávňujúce jej odklonenie sa od pravidiel (pozri rozsudky Súdneho dvora z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Zb. s. I-5425, bod 211, a Nemecko a i./Kronofrance, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 60 a tam citovanú judikatúru).
- 85 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že článok 68 usmernení určuje strop (25 %) pre podiel na trhu a pre trhové odvetvie, ktorého miera rastu nie je trvalo vyššia než priemerná miera rastu hrubého domáceho produktu EHP, akým je aj odvetvie vlnitej lepenky, strop (5 %) zvýšenia výrobných kapacít, pri ktorého presiahnutí je Komisia povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES.
- 86 V napadnutom rozhodnutí sa Komisia domnievala, že z tohto ustanovenia vyplýva, že je povinná považovať predmetnú pomoc za zlučiteľnú so spoločným trhom bez začatia konania vo veci formálneho zisťovania vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade konštatovala, že predmetný strop nebol presiahnutý. Je preto potrebné skúmať, či tak ako to uvádza žalobkyňa, Komisia sa týmto konaním dopustila nesprávneho právneho posúdenia, ktorého povaha zabránila odstráneniu všetkých pochybností týkajúcich sa zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom.
- 87 Komisia zastávala názor, čo potvrdila aj počas pojednávania, že bola v danom prípade povinná nezačať konanie vo veci formálneho zisťovania z dôvodu, že nebol presiahnutý strop stavený v článku 68 usmernení. Z rovnakého dôvodu sa tiež domnievala, že tvrdenia sťažovateľky musia byť v každom prípade zamietnuté.
- 88 Hoci článok 68 usmernení stanovuje pre Komisiu procesnú povinnosť, uplatňovanú bez výnimky, začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES, v prípade ak je presiahnutý strop a aj keď *a priori* zastáva názor, že predmetná pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, napriek tomu z článku 68 nevyplýva, že začatie konania vo veci formálneho zisťovania je vylúčené v prípade, ak strop presiahnutý nebol. Toto ustanovenie má totiž jediný dôsledok, ktorým je zaviazat Komisiu začať konanie vo veci formálneho zisťovania v prípade presiahnutia stropu, jeho dôsledkom však nie je zabrániť začatiu konania, ak predmetný strop nebol presiahnutý. V takom prípade je pravda, že Komisia má možnosť nezačať konanie vo veci formálneho zisťovania, ale toto rozhodnutie nemôže odôvodniť tvrdením, že bola povinná tak spraviť v zmysle článku 68 usmernení.
- 89 Komisia sa mýlila v posúdení rozsahu článku 68 usmernení, keď prijala záver o zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom len na základe nepresiahnutia stropu stanoveného v tomto článku.
- 90 Okrem toho, tak ako to správne uvádza žalobkyňa, v dôsledku tejto chyby Komisia v plnom rozsahu nevyužila svoju voľnú úvahu pri posúdení zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom, pričom tak bola povinná urobiť (pozri v tomto zmysle rozsudok Všeobecného súdu zo 14. júla 2011, Freistaat Sachsen/Komisia, T-357/02 RENV, Zb. s. II-5415, bod 45).
- 91 V tomto prípade je podľa judikatúry (pozri body 82 a 83 vyššie) Komisia povinná pri posúdení zlučiteľnosti štátnej pomoci poskytnutej regiónu v problémoch uplatňovať širokú mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje v zmysle článku 87 ods. 3 ES, pri určení, či očakávané prínosy pre regionálny rozvoj nebudú prevážené narušením hospodárskej súťaže a vplyvom dotovaného projektu na obchodovanie medzi členskými štátmi.

- 92 Z napadnutého rozhodnutia však nevyplýva, že Komisia skutočne pri prijatí záveru o zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom vykonala toto posúdenie. V odôvodnení 119 napadnutého rozhodnutia totiž Komisia uviedla, že bola povinná nevykonať podrobnejšiu analýzu týkajúcu sa otázky, či prínosy opatrenia pomoci prevyšujú narušenie hospodárskej súťaže, ktoré môže vzniknúť v prípade, ak nebol presiahnutý strop stanovený v článku 68 usmernení. Navyše v odôvodnení 120 napadnutého rozhodnutia Komisia zastáva názor, že samotné dodržanie usmernení zabezpečuje prínos opatrenia pomoci pre regionálny rozvoj.
- 93 V tejto súvislosti podmienky preskúmané uplatnením usmernení, okrem dodržania stropu týkajúceho sa podielu na trhu a zvýšenia výrobných kapacít podľa článku 68, sa týkajú iba nasledujúcich skutočností: po prvé región, kde je umiestnený dotovaný projekt, je vhodný na poskytnutie štátnej pomoci „na podporu hospodárskeho rozvoja oblastí s mimoriadne nízkou životnou úrovňou alebo s mimoriadne vysokou nezamestnanosťou“ [článok 87 ods. 3 písm. a) ES]; po druhé dodržanie stropu veľkosti pomoci, ktorá závisí od stupňa znevýhodnenia regiónu; po tretie a nakoniec dodržanie určitého počtu podmienok správania sa ako napríklad podanie žiadosti o dotáciu zo strany jej príjemcu pred začatím prác, ako aj zaviazanie príjemcu prevádzkovať dotované zariadenie minimálne počas piatich rokov. Je však nutné konštatovať, že rešpektovanie týchto podmienok nestačí na preukázanie, že každé opatrenie s nimi v súlade bude mať pozitívny vplyv na regionálny rozvoj.
- 94 Komisii musí byť určite priznaná široká miera voľnej úvahy, čo sa týka prešetrenia a preskúmania okolností v danom prípade, na určenie, či štátna pomoc môže byť vyhlásená za zlučiteľnú so spoločným trhom (pozri rozsudok Nemecko a i./Kronofrance, už citovaný v bode 44 vyššie, bod 59 a tam citovanú judikatúru). Napriek tomu sa Komisia v danom prípade obmedzila len na preskúmanie, či nevýhody zapríčinené dotovaným projektom a spočívajúce v narušení hospodárskej súťaže zostávajú na obmedzenej úrovni, ale nie, či prínosy pre regionálny rozvoj presahujú nevýhody akokoľvek malé.
- 95 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že Komisia pred 1. januárom 2007 zamýšľala prijať aj iné zásady, na doplnenie tých uvedených v usmerneniach, v ktorých by uviedla kritériá, ktoré by brala do úvahy pri posúdení otázky, či skúmaná pomoc je nevyhnutná pre stimulujúci účinok investície a či prínos pomoci prevažuje narušenia hospodárskej súťaže a vplyv na obchodovanie medzi členskými štátmi (pozri bod 13 vyššie).
- 96 Z toho vyplýva, že žalobkyňa odôvodnene tvrdí, že samotné posúdenia vykonané v napadnutom rozhodnutí nemohli Komisii umožniť odstrániť všetky pochybnosti týkajúce sa zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom v súvislosti s výnimkou upravenou v článku 87 ods. 3 písm. a) ES. Tak ako to bolo pripomenuté v bode 91 vyššie, uplatnenie tejto výnimky totiž predpokladá, že prínosy predmetného opatrenia prevyšujú nevýhody napriek tomu, že tieto sú obmedzené (pozri v tomto zmysle rozsudok Španielsko/Komisia, už citovaný v bode 82 vyššie, bod 67).
- 97 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia nielenže mylne posúdila rozsah usmernení, ale aj opomenula využiť svoju voľnú úvahu, keď bez vykonania posúdenia dôležitosti dotovaného projektu na regionálny rozvoj prišla k záveru o zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom a o svojej povinnosti nezačať konanie vo veci formálneho zisťovania jedine na základe skutočnosti, že predmetná pomoc dodržala usmernenia. Žalobkyňa preto dôvodne tvrdí, že Komisia tým, že nezohľadnila kritériá uložené pri posúdení, neodstránila všetky pochybnosti týkajúce sa zlučiteľnosti predmetnej pomoci so spoločným trhom.
- 98 Následne bez toho, aby bolo potrebné posúdiť prípustnosť ostatných tvrdení návrhu alebo rozhodnúť o ich dôvodnosti, je nutné konštatovať, že napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené.

O trovách

- ⁹⁹ Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia a vedľajší účastník konania nemali vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania v súlade s návrhom žalobkyne.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (prvá komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie Komisie K(2008) 1107 z 2. apríla 2008 vyhlasujúce národnú regionálnu pomoc, ktorú majú nemecké orgány v úmysle poskytnúť Propapier PM2 na výstavbu papierenského závodu v Eisenhüttenstadte (oblasť Brandenburska-Nordost) (Štátna pomoc N 582/2007 – Nemecko), za zlučiteľnú so spoločným trhom sa zrušuje.**
- 2. Európska komisia a Propapier PM 2 GmbH sú povinné nahradiť trovy konania.**

Azizi

Frimodt Nielsen

Popescu

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. júla 2012.

Podpisy